

Excepcional e magnífico é este ensaio de Antón Patiño a atraparnos desde a entrada nunha porta xiratoria, para conducirmos, logo, con vertixe e como vagóns enganchados dun tren que nos levasse desde a estación de Monforte de Lemos até unha da Europa Central. Atrapad@s e felices con Lois Pereiro nos poemas, nas proxeccións "luz-sombra", no "azul cobalto case negro", na desorde da vida e no branco da páxina, "nalgún son da selva dos símbolos", no baleiro radical, para "propiciar unha travesía da identidade (ausente) cara a un destinatario desconhecido". E atrapad@s nós xa no naufraxio das emocións, desde o inicio, no tren, xogamos coas distintas pezas deste "crebacabezas" que se nos ofrece, partillamos fragmentos de conversas, entrevistas, interpretacións literarias, filosóficas, entramos en blogs, oímos outras voces que nos van configurando o poeta, o home nacido e soterrado no Incio, á

Lúcido, fascinante

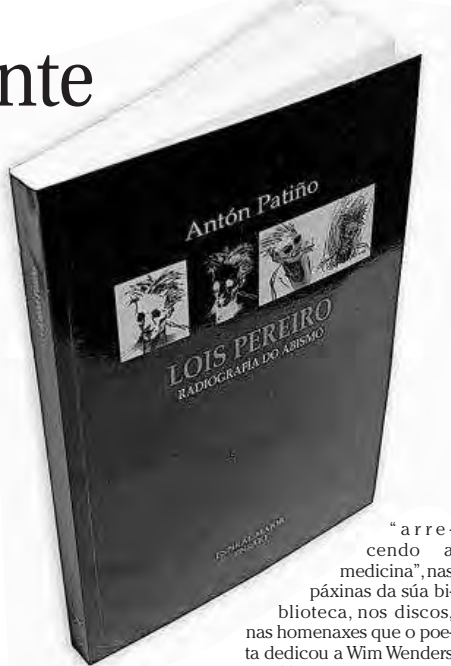
Viaxeiro no infinito de seu

MARGA ROMERO

beira da "cativa eirexa de Santa Cristiña do Viso", "O inicio é o Incio", di Patiño. Enredámonos nas palabras Patiño-Pereiro e gozamos desta escrita que nos achega veloces e, por veces, feroces instantáneas a través das xanelas do tren.

Antón Patiño, o mellor ensaísta, que xa nos convencerá co seu *Universo Novoneyra. A poética do intre* (Espiral Maior, 2010) e tamén como poeta, convértese nun biógrafo da poética e da vida de Lois Pereiro, da súa obra-vida, afonda na memoria "do espazo antropolóxico e ámbito emocional no remuíño da conciencia", no aceiro dos seus versos, na respiración do idioma, no seu rostro fascinante, na

súa "ollada limpa de heterodoxo", no "cortocircuíto da identidade", nunha homenaxe nova ao poeta-home dunha xeración "de coellos de Indias de todo", para definirmos a súa voz. O tren desbócase con frases curtas e contundentes, con pensamentos fundidos e precisos, aforismos que nos prenden no vagón. Lévanos Patiño-Lois, entón, na viaxe á "metáfora: achado onde acougan as verbas nunha nova vida", para ser capaz de concibir este texto "vida e obra: a escrita rexistra a tatuaxe da dor", condúcenos coma no percorrido atlántico dunha pinga de auga, polo interior das imaxes sacras de Monforte, polo plano de Madrid tatuado coa

frase "Nós, os inadaptados", polo devalar do *Ulises* no mapa de Dublín na parede dun cuarto da Coruña con

cacións literarias, no seu vocabulario simbólico e,

*Unha feliz
homenaxe ao
poeta dunha
xeración "de
coellos de
Indias de todo"*

sen remedio.

E e entramos, pois, coa pinga na cerna do corpo vida-obra co verme asasinado da colza e coa dor, da que sabe Patiño-Lois, regresamos á illa refuxio, para rematar, tan acertadamente con ese poema-caligrama cheo de desexo. Un libro lúcido desde a obra e o corpo, desde a cor mención dos outeiros. Unha viaxe fascinante.

PATIÑO, Antón, *Radiografía do abismo*, Ed. Espiral Maior, A Coruña, 2010, PVP 14 €

"arrecendo a medicina", nas páxinas da súa biblioteca, nos discos, nas homenaxes que o poeta dedicou a Wim Wenders ou a Thomas Bernhard, nas súas películas, nos binomios Reimundo Patiño/Lois Pereiro ou Rivas/Pereiro, nas súas intoxi-